

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev ovennævnte Forslag af Leth om Nedsættelsen af et Udvalg paa 9 Medlemmer vedtaget med 34 St. mod 29.

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt Forslaget om Nedsættelsen af Udvalg paa 7 Medlemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Begjælder og Begjælderprotest.

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 327 ff).

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Leth: Det er, som jeg ved en tidligere Leilighed i Forbigaaende har yttret, en Gienommelighed ved vor Retspleie, at den betragter adskillige Tilfælde som indeholdende en Retsstrid, hvor en Retsstrid i Virkeligheden ikke foreligger. Det vil være flere ærede Medlemmer, som ere fortrolige med andre Landes Retsforfatninger og jo allermest den høitærede Justitsminister bekendt, at man andetteds er gaaet den Vej, som vi tilbels ogsaa ere komne ind paa ved den sidste Paragraph i Udpantningsloven, nemlig at tilskede under visse Forudbetingninger og under Sagtagelse af visse retslige Formaliteter, at Eksekution kan finde Sted efter en likvid Fordring uden foregaaende Dom eller Forlig. Jeg tror ikke, at det kan bestrides, at i det Mindste en stor Del Begjælder ere af den Bessaffenhed, at naar de bringes for Retten og indtales der, saa er Forholdet ikke det, at der egentlig foreligger nogenjomhelst Retsstrid, men snarere alene det, at den vedkommende Begjælderpligtede, den vedkommende Debitor, ikke ser sig istand til at betale det Krav, som han isærigt fuldkommen erkjender haves paa ham. Der kunde altsaa maasse have været nogen Grund til med Hensyn til Begjælder at slaa Noget ind paa den Vej, som man allerede er kommen ind paa ved den sidste Paragraph i Udpantningsloven. Jeg skal imidlertid ikke rette nogen Bebreidelse imod Lovforslaget for, at dette ikke er sket, idet vi vistnok Alle erindre, at den meget ærede Justitsminister her i Salen har udtalt, at han agter i næste Samling at forelægge de større Forslag til Reformerne i hele Retspleien, og da disse saaledes maa vente at komme til at ligge for i en temmelig nær Fremtid saa kan vistnok allerede deri, bortset fra andre Grunde, være fuldkommen Føie til, ikke her at forsøge stykkevis at indføre noget Saadant, som man er kommen til i den af mig oftere nævnte

sidste Paragraph af Udpantningsloven. Jeg kan altsaa i saa Henseende forstaa og ogsaa billige, at Lovforslaget i processuel Henseende slutter sig til det hos os for Liden Bestaaende. Der findes ganske vist ikke i Lovforslaget nogen Antydning af, at dets processuelle Bestemmelser kun skulle gjælde indtil videre, men det turde jo forstaa sig af sig selv, at de kun kunne gjælde indtil videre og indtil de senere maatte blive afløste af saadanne Regler, som den forventede nye Retsforfatning maatte indføre. Jeg lægger derfor ikke Vægt paa, at der ikke i de paagjældende Steder i Lovforslaget er indføjet saadanne Ord som disse „indtil videre“, saaledes som man dog fandt sig foranlediget til, blandt Andet i den lille Lov af 16de Februar 1866 „om Behandlingen af nogle i den almindelige borgerlige Straffelov omhandlede Forbrydelser“. Dengang troede man maasse at være nærmere ved Indførelsen af Retsreformen, end man virkelig var. Jeg vil haabe, at ingen Tanke er opdukket om, at man dog ikke nu endelig skulde staa for at behandle denne saa særdeles vigtige Reform. Naar jeg altsaa under de foreliggende Omstændigheder finder det naturligt, at de processuelle Bestemmelser i Lovforslaget slutte sig til det hos os nu Bestaaende, skal jeg gaa over til at omtale nogle ganske enkelte Punkter af Lovforslagets herhen hørende Bestemmelser og tillade mig at knytte nogle faa Bemærkninger dertil. Hvad da angaar først Lovforslagets § 2 første Stykke, tror jeg, at det maa erkjendes, at det, der her er tilføjet, er et væsentligt Fremskridt i at tilveiebringe en ønskelig hurtig Behandling af Begjælder ved at paabyde, at disse for Fremtiden ogsaa udenfor Kjøbenhavn skulle behandles som Gjøsteretsager, og ogsaa i Kjøbenhavn som saadanne, undertagen forsaavidt de høre ind under Sø- og Handelsretten. Der kunde maasse opdukke en Tanke, om det ikke kunde lade sig gjøre i selve Kjøbenhavn at henlægge alle Begjælder til Sø- og Handelsretten, thi det maa man indrømme, at, hvor store Fortrin Gjøsteretsbehandlingen end i Henseende til Hurtighed kan have fremfor den almindelige ordinære Procedure, kommer Hurtigheden dog selv ved Gjøsteretsbehandlingen paa ingen Maade den Hurtighed nær, som opnaas ved Behandlingen for Sø- og Handelsretten. Jeg tør imidlertid ikke saa bestemt tilraade noget Saadant som at lægge alle Begjælder i Kjøbenhavn under Sø- og Handelsretten, uanset om det er nogen Sø- og Handelsretssag eller ikke, som de dreie sig om, eller i det Hele taget opfylde de Betingelser, som Sø- og Handelsretsloven foreskriver i Henseende til dennes Kompetence. Det er muligt, at Sø- og Handelsretten derved vilde blive overbebyrdet. Jeg tør, som sagt, ikke udtale nogen bestemt Mening i saa Henseende; men kunde det lade sig gjøre, vilde ganske vist en forøget Hurtighed i høi